

Sygn. akt II DIZ 50/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Wygoda

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 września 2021 r. wniosku o adw. M. F. K. o wyłączenie od udziału w sprawie sygn. II DIZ 50/21 sędziów Sądu Najwyższego orzekających w Izbie Dyscyplinarnej, na podstawie art. 26 § 2 i art. 77 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U.2021.154 t.j.),

postanowił

powyższy wniosek adw. M. F. K., z uwagi na zawarty w nim zarzut braku niezależności sądu oraz zarzut braku niezawisłości sędziów, przekazać zgodnie z właściwością Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego, celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego Pracą Izby Dyscyplinarnej z dnia 22 czerwca 2021 r. sprawa dotycząca zażaleń sędziego Sądu Rejonowego w M. - S. W. i jego obrońców na uchwałę Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej z dnia 19 maja 2021 r. sygn. I DI 17/21, została wpisana do repertorium Izby

Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego pod sygn.

II DIZ 50/21 (k.1), zaś zarządzeniem z dnia 22 czerwca 2021 r. do jej rozpoznania wyznaczono sąd w składzie: SSN Paweł Zubert, SSN Jan Majchrowski,

SSN Piotr Sławomir Niedzielak (k.14).

W dniu 3 września 2021 r. do Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego wpłynął wniosek z dnia 27 sierpnia 2021 r. adwokat M. F. K. o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Najwyższego orzekających w Izbie Dyscyplinarnej (k. 53-57). W uzasadnieniu wniosku, adw. M. F. K. podnosi, iż wyrokiem z dnia 15 lipca 2021 r. sygn. C 791/19 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł m.in., iż: „Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego nie zapewnia niezależności i bezstronności, do której właściwości należy kontrola decyzji wydanych w postępowaniach dyscyplinarnych prowadzonych wobec sędziów (...)”. W ocenie wnioskodawczyni: „Powyższe przesądza jednoznacznie, iż orzekający w tut. Izbie Dyscyplinarnej sędziowie, których dotyczy niniejszy wniosek nie spełniają wymogów niezależności i bezstronności”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Sąd Najwyższy po zapoznaniu się z treścią wniosku o wyłączenie sędziów w sprawie sygn. II DIZ 50/21 zauważa, iż zawarte w jego uzasadnieniu twierdzenia prowadzą się w istocie do zanegowania niezależności i niezawisłości Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, a nie wskazują na zaistnienie jakichkolwiek okoliczności wywołujących uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziów Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego w danej sprawie. Sąd Najwyższy przypomina, iż zgodnie z utrwalonymi w doktrynie poglądami, okolicznościami uzasadniającymi wątpliwość, co do bezstronności sędziego w danej sprawie są: relacje osobiste pomiędzy sędzią a stroną w postaci bezpośredniej czy chociażby pośredniej znajomości opartej na uczuciu przyjaźni lub na odwrót – wrogości lub niechęci – albo łączność lub rozbieżności interesów. Za okoliczności takie uchodzić będą także zachowanie sędziego na sali rozpraw lub poza nią, z których może wynikać, iż sędzia jest w określony sposób nastawiony do któregośkolwiek z uczestników postępowania lub do przedmiotu sprawy (por. Kodeks Postępowania Karnego. Komentarz. Tom I. red. D. Świecki. Warszawa 2017. s. 262-263). Na zaistnienie takich okoliczności po stronie któregośkolwiek z sędziów wskazanych w wywiedzionym przez siebie wniosku adw. M. F. K. nie wskazuje, a tylko takie okoliczności mogą być przedmiotem rozstrzygnięcia przez sąd w trybie określonym w art. 42 § 4 k.p.k.

Przywołana w uzasadnieniu przedmiotowego wniosku argumentacja obrońcy odnosi się wyłącznie do kwestii o których mowa w art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U.2021.154 t.j.), jako sprowadzająca się do zarzutu „braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego”. To zgodnie z tymże przepisem nakłada na sąd rozpoznający sprawę konieczność przekazania takiego wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego, celem nadania mu dalszego biegu, co nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.